

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA DIN JURUL TĂU?

contacts

AȘA ESTE DRĂGOSTEA

Merită încercată

„Se aștepta
s-o fac”

Povestea celor
doi frați

Invitație la cină

Cealaltă femeie

NOTA EDITORULUI IUBIREA ÎNVINGE TOTUL

În Ioan 13:35 Iisus spune: „Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții”. Nu pare prea greu, dar, pentru un cuvânt atât de folosit, *dragostea* este totuși cam greu de specificat. O înțelegi prin manifestarea ei. Tu ce ești dispus să faci ca să arăți dragoste celor din jur?

Sir Ernest Shackleton, faimosul explorator al Antarcticii, a povestit că într-o noapte era cu oamenii lui într-un adăpost de urgență, încercând să doarmă, după ce își împărțiseră ultimii biscuiți. Situația era sumbră și nu erau siguri că vor mai ajunge în civilizație.

Shackleton simți o mișcare și văzu cum unul dintre oamenii lui se ridică să vadă ce fac ceilalți. Probabil a crezut că toți dorm, și-a întins mâna până la colegul de lângă el și i-a luat punga în care avea biscuitul. Shackleton a rămas uimit. A crezut că se poate încrede cu viața în acel om. Acum îl vede cum fură ultimul biscuit al colegului său. Oare stresul să-l fi transformat în hoț?

Apoi l-a observat că se mișcă din nou. A scos biscuitul din punga lui și l-a adăugat în punga colegului, apoi i-a returnat în liniște punga. Shackleton spuse: „Nu îndrăznesc să vă spun numele acestui om. Am simțit că fapta lui era secretul dintre el și Dumnezeu.”

Dragostea are de-a face cu Dumnezeu. Are de-a face cu dăruirea de sine pentru binele altora. Are de-a face cu relațiile interumane: mame, tați, frați, surori, prieteni și colegi. Are de-a face cu romantismul. Articolele din acest număr al revistei cuprind toate aceste tipuri. În încercarea noastră de a deveni discipoli mai buni ai Maestrului, putem aduce puțin mai mult din lumina Sa în această lume singuratică.

Fie ca Dumnezeu să vă binecuvânteze, pe tine și pe ai tăi, cu o măsură suplimentară din iubirea Sa.

Noi îți oferim o varietate largă de cărți, materiale audio și video pentru inspirația și hrana ta sufletească.

Pentru comenzi te rugăm să ne contactezi la una din adresele de mai jos.

Adresa:

ContactS
în atenția lui: Christian
C.P. 129, O.P. 72
cod 032468
București

Email:

info@activated-europe.com

Web:

www.activated-europe.com/ro

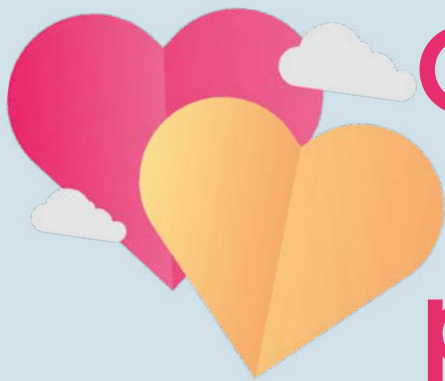
Editori	Ronan Keane
Tehnoredactare	Gentian Suçi
Traducere	Oana Toșu

© 2020 Activated.

Toate drepturile rezervate.

Toate versetele au fost citate din Biblia versiunea Dumitru Cornilescu, excepțiile fiind menționate explicit.

A-RO-MG-AM-235-X

Cei doi pași pentru iubire

DE CHRIS MIZRANY

Zilele trecute am citit un articol interesant despre Tehnica Feynman, care îți promite să te ajute să înveți orice în patru pași. M-a intrigat, fiindcă mie îmi place să învăț și să profit de orice metodă de învățare mai ușoară. Articolul spune că Feynman a încercat întotdeauna să explice idei complexe în termeni simpli.

Apoi mi-am amintit de ceva la fel de practic și cu mult mai important, ceea ce eu numesc *Cei doi pași pentru iubire*, așa cum ne-a prezentat-o Marele învățător:

1. Iubește-L pe Dumnezeu cu toată puterea ta – cu absolut totul. Asta include și timpul și dorințele și banii și toate celelalte.

2. Iubește-i pe cei din jurul tău și te îngrijește de nevoile și de sentimentele lor tot atât cât te îngrijești

de ale tale. Pune-te în locul lor și fă-ți timp să ajuți oriunde și oricând poți.²

Așa ai o formulă simplă pentru o viață plină de semnificație și de succes.

De câte ori s-a spus că lumea are nevoie cel mai mult de iubire? Și totuși, din păcate, vedem în lumea noastră modernă lucruri total opuse: război, violență, discriminare și intoleranță. Cât de diferite, cu adevărat, ar fi viețile noastre și societatea în general dacă am practica zilnic *Cei doi pași pentru iubire*.

Charles Spurgeon a spus odată: „Avem comuniune cu Hristos prin gândurile, opiniile și scopurile Lui; căci gândurile Lui sunt gândurile noastre în funcție de capacitatea și sfințenia noastră. Credincioșii preiau opiniile lui Iisus; ceea ce Lui îi face plăcere le face și lor plăcere și ceea ce pe El îl supără, îi supără

și pe ei”.

Ce minunat ar fi dacă lucrul acesta ar fi valabil și pentru mine; gândurile mele să fie precum gândurile Sale iar dorințele mele precum dorințele Sale, decât să am tendințe egoiste. Mântuitorul se întristează să vadă atâția oameni nefericiți și neiubiți, deci ar trebui să mă întristeze și pe mine. Nu pot întotdeauna să fac tot ce îmi doresc, dar *aș putea* să iubesc mai mult.

Dacă aș fi mai conștiincios să citesc din Cuvântul Său, să ascult de vocea Sa și să urmez *Cei doi pași pentru iubire*, aș fi pe drumul cel bun să trăiesc o viață binecuvântată cu împlinire spirituală.

CHRIS MIZRANY ESTE MISIONAR, FOTOGRAF ȘI DESIGNER WEB CU HELPING HAND ÎN CAPE TOWN, AFRICA DE SUD.

1. Vezi Matei 22:37-40.

FĂRĂ FAVORITISME

Dacă te-aș ruga să descrii misiunea lui Iisus cu oamenii, ce ai spune? Este o întrebare importantă fiindcă El ne-a chemat să-I fim reprezentanți în lume și trebuie să ne gândim cum putem reflecta mai bine iubirea Lui urmându-i exemplul.

Ceea ce Iisus are de oferit satisface cele mai profunde nevoi ale fiecărui om care vine la El. Depășește tot ce are această lume de oferit și are puterea să transforme pe oricine. El a venit să dăruiască aceeași dragoste care i-a transformat pe păstorii de pe câmp tot așa cum i-a transformat și pe radicalii zeloși, sau pe liderii religioși, sau pe centurionul roman sau pe copilașii care se strânseseră în jurul Lui. El dăruiește gratuit fiecăruia care caută să afle adevărul.

Iisus iubește necondiționat! El privește dincolo de greșeli și aparențe, și chiar dincolo de cuvintele și acțiunile de fațadă și se uită la inima disperată să găsească speranță și adevăr. El promite că nu va îndepărta pe niciun om care vine la El.¹ Nevoile fiecărui om Îi

sensibilizează inima și ar trebui să ne sensibilizeze și pe noi, indiferent dacă respectivul om este un cerșetor de pe stradă,

un demnitar al orașului, un om obișnuit care se străduiește zi după zi să trăiască sau un coleg cu care nu prea avem tangență.

Iisus iubește fiecare om de pe pământ tot atât de mult cât mă iubește pe mine. Iubirea lui Iisus nu a fost niciodată rezervată unui anumit grup. El i-a iubit pe fariseii care au venit la El în căutarea adevărului tot atât cât i-a iubit pe mireni. L-a iubit pe centurionul roman tot atât cât l-a iubit pe leprosul pe care l-a vindecat cu atingerea Sa. Iisus a iubit-o pe femeia prinsă în adulter tot atât cât și-a iubit ucenicii. L-a iubit pe tânărul conducător tot atât cât a iubit-o pe văduva cu bănuțul ei. Indiferent cine erau sau ce făceau, Iisus i-a iubit într-atât încât a murit pentru ei.

Dacă dorim să Îi urmăm exemplul atunci trebuie să facem și noi la fel. Asta înseamnă să ne deschidem inimile, așa cum a făcut Iisus, și să împărtășim dragostea Lui cu cei în nevoie.

MARIA FONTAINE ȘI SOȚUL
EI, PETER AMSTERDAM, SUNT
DIRECTORII ORGANIZAȚIEI
THE FAMILY INTERNATIONAL,
O COMUNITATE CREȘTINĂ DE
CREDINȚĂ. ADAPTAT DUPĂ
ARTICOLUL ORIGINAL.

1. Vezi Ioan 6:37.

De ce este mai greu să îi iubești pe alții?

Uneori este foarte greu să îi iubești pe alții. O expresie mult folosită pentru oamenii pe care îi considerăm greu de iubit este că „necesită un har suplimentar”. Dar chiar și oamenii pe care în general îi plăcem pot fi uneori greu de iubit. Motivul principal este păcatul, atât al nostru cât și al celor pe care încercăm să-i iubim. ... Lupta cu propriul nostru egoism și cu tendința de a păcătui, cât și cu egoismul și tendința de a păcătui a altora, face iubirea o povară.

Un alt motiv pentru care ne este greu să iubim este că înțelegem greșit ce înseamnă adevărata dragoste. Avem tendința să primim iubirea ca pe un răspuns emoțional. Iar problema este că nu ne putem controla întotdeauna emoțiile. Putem controla ce facem datorită

emoțiilor, însă de cele mai multe ori emoțiile se întâmplă de la sine. Însă Dumnezeu ne cere să avem o iubire față de alții așa cum are El față de noi. Este iubirea *agape*, la baza căreia stă sacrificiul. Iubirea lui Dumnezeu pentru noi este o iubire de sacrificiu, iubirea care L-a trimis pe El la cruce pentru păcatele noastre. El nu ne-a salvat pentru cât de drăguți suntem noi; El ne-a salvat deoarece iubirea Lui L-a motivat să se sacrifice pentru noi. Oare noi îi iubim îndeajuns pe alții încât să ne sacrificăm pentru ei, chiar dacă nu sunt de iubit? Iubirea este o chestiune de voință, nu de emoție.

Dumnezeu a murit pentru noi când eram cei mai răi, când eram păcătoși, când nu era nimic de iubit la noi.¹ Când facem sacrificii ca să iubim pe cineva avem ocazia să vedem puțin din profunzimea iubirii lui Dumnezeu pentru noi și de asemenea Îl reflectăm pe El lumii.

Iisus le-a spus ucenicilor Săi: „Vă dau o poruncă nouă: să vă iubiți unii pe alții; cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții. Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții”.² Observă că El nu a spus: „Să simțiți iubire unii față de alții” ci a spus: „Să vă iubiți unii pe alții”. El a poruncit o acțiune, nu un sentiment...

Este dificil să iubești fiindcă oamenii sunt oameni și noi suntem oameni. Însă prin faptul că este dificil apreciem calitatea iubirii lui Dumnezeu pentru noi. Și când îi iubim pe alții în ciuda dezagreabilității lor, Duhul lui Dumnezeu strălucește prin noi, El este glorificat, alții sunt încurajați iar lumea Îl vede pe Hristos în noi.

ACEST ARTICOL A FOST PRELUAT DE LA GOTQUESTIONS.ORG.

1. Vezi Romani 5:8; Ioan 15:13.

2. Ioan 13:34-35

DE IRENA ŽABIČKOVÁ

OSPITALITATEA NILDEI

Să nu dați uitării primirea de oaspeți, căci unii, prin ea, au găzduit fără să știe pe îngeri. – *Evrei 13:2*

Ajutați pe sfinți când sunt în nevoie. Fiți primitori de oaspeți. – *Romani 12:13*

Cam cu șase ani în urmă ne-am mutat într-un nou cartier. De la început am încercat să fim prietenoși cu vecinii și să arătăm bunătațe. Îi salutăm zâmbind, conversăm politicos și de câteva ori chiar i-am servit cu pizza, în semn de prietenie. Gândeam că ne descurcăm bine în interacțiunea noastră cu vecinii. Asta până am întâlnit-o pe Nilda.

Nilda avea doi nepoți, adulți, bolnavi amândoi de o boală genetică degenerativă. Ca să-i ajute s-a mutat cu fiica ei. Îngrijirea fizică a unor oameni cu dizabilități este multă muncă și stres și nimeni nu ar învinovăți această familie dacă s-ar concentra doar asupra propriilor probleme. Dar nu și Nilda. Ea era cea mai ospitalieră persoană pe care o știu și întotdeauna era măcar unul, chiar doi vizitatori la ei acasă.

Cum plecau unii, veneau alții – era mereu un flux continuu de oameni.

Prăjituri și răcoritoare erau mereu disponibile, iar gustări și mâncăruri simple le pregătea în câteva minute. În ciuda dificultăților acestei familii, în casă era o atmosferă de bucurie și de optimism.

Chiar și câinele nostru, care vine uneori cu noi când mergem la ea în vizită, nu pleacă fără să fie servit cu apă și o gustărică specială de căței. De fapt, cățelul nostru o recunoaște pe Nilda de la distanță și de-abia așteaptă să-și primească bunățile. Nilda este atentă la cele mai mici detalii despre musafirii ei.

Nu știu dacă câteva paragrafe ar fi suficiente să descrie bucuria, bunătața, grija iubitoare, ajutorul și ospitalitatea pe care ea o arată altora, dar mi-am amintit de Nilda când am citit următorul citat:

Domnul nostru ne-a spus că toate lucrurile mărunte, cum ar fi să hrănești pe cel flămând, să dai de băut celui însetat, să arăți ospitalitate străinului, să vizitezi pe cel bolnav și multe alte lucruri fără nume, dacă le facem cu sufletul curat sunt primite ca și cum le-am fi făcut pentru Hristos Însuși!... Ce putem face cel mai bine cu dragostea noastră este să nu căutăm ocazii să facem fapte deosebite care să strălucească în fața lumii, ci să ne umplem zilele și orele cu mici fapte de bunătațe care vor atinge nenumărate inimi cu noblețe, tărie și fericire. – *J.R. Miller*

IRENA ŽABIČKOVÁ ESTE
VOLUNTARĂ PERMANENTĂ CU
PER UN MONDO MIGLIORE ÎN
CROAȚIA ȘI ITALIA.

DE LILY NEVE

DUMNEZEU ÎNTRUCHIPĂT

Am citit odată că un tată adevărat ajută la dezvoltarea relației cu Tatăl Ceresc, cu Dumnezeu.

Poate că tatăl meu nu și-a dat seama de asta, însă o conversație pe care am avut-o noi doi pe un deal de lângă casă în vara în care eu aveam 18 ani m-a marcat pe viață. Poate că tata nici nu-și amintește de acea conversație – o conversație atât de simplă și totuși tipică lui și modului lui iubitor și înțelept de a sfătui fără să fie prea insistent.

Am vorbit atunci câte în lună și în stele și am ajuns să-i povestesc și despre prietenul meu, despre problemele pe care le aveam în relație și despre cum ar decurge prietenia noastră. Nu-mi amintesc cum le-am pus pe toate în cuvinte, însă îmi amintesc cât de stingherită m-am simțit. După ce mi-am vărsat sufletul m-am uitat la el și l-am întrebat cu jale: „Acum ce să fac, tată? Spune-mi ce să fac.”

„Este într-adevăr o decizie grea,” a început el, „însă acum ai 18 ani. Acum ești adult. N-o să-ți spun ce

să faci pentru că știi deja ce trebuie să faci.”

M-a lăsat fără cuvinte. Eu nu eram încă un adult – sau cel puțin nu mă simțeam ca fiind un adult. Aveam 18 ani dar nicio idee despre ce ar fi trebuit să fac. Dar, stai puțin, totuși, da, aveam o idee. În aceea situație știam exact ce ar fi trebuit să fac. Asta nu înseamnă că îmi și doream să fac lucrul acela, însă știam ce trebuia să fac. Și în final am făcut alegerea corectă, în mare parte datorită faptului că tatăl meu a crezut în mine și în puterea mea de a face ce era bine.

De atunci încolo n-am luat numai decizii corecte, însă conversația aceea cu tata m-a ajutat să pășesc pe calea independenței și să am încredere că pot să reușesc în viață. Iar când decizii și mai grele mi-au ieșit în cale mi-a fost de mare ajutor să știu că cineva avea încredere în mine.

Tata mi-a arătat foarte clar, de multe ori, nu numai că are încredere în mine dar și că mă iubește necondiționat. Indiferent

de deciziile pe care le voi lua, eu voi rămâne întotdeauna fiica lui și voi avea întotdeauna dragostea sa. Dintre toate darurile pe care le-am primit de la el, pentru acesta sunt cea mai recunoscătoare.

Mi-a luat un timp, dar până la urmă mi-am dat seama că iubirea și încrederea tatălui meu sunt o imagine a iubirii și încrederii lui Dumnezeu pentru mine.

Dumnezeu ne învață să mergem, ca pe urmă să ne lase să fugim cu propriile noastre puteri, are încredere că vom reuși, însă rămâne aproape de noi în cazul în care cădem sau avem nevoie de ajutor. „Tu ești deosebit”, ne spune El. „Tu poți face lucruri minunate pentru Mine și pentru alții”. Iar când greșim, ceea ce se întâmplă de multe ori, El ne șoptește: „Indiferent de ce vei face, Eu te voi iubi întotdeauna”, iar apoi ne ajută să facem ce este bine.

Îți mulțumesc, tată, pentru că ești întruchiparea iubirii lui Dumnezeu!

INVITAȚIE , LA CINĂ

AUTOR NECUNOSCUT

După 21 de ani de căsnicie am descoperit o modalitate nouă de a întreține flacăra iubirii.

Nu demult am început să ies cu o altă femeie.

A fost, de fapt, ideea soției mele.

– Știi că o iubești, mi-a spus ea odată, luându-mă prin surprindere.

– Dar te iubesc pe tine, am protestat eu.

– Știi, dar o iubești și pe ea.

Cealaltă femeie, pe care soția mea dorea să o văd, era mama mea, văduvă de 19 ani. Bineînțeles că o iubeam, însă din cauza lucrului și a timpului petrecut cu cei trei copii ai mei, pe ea nu o puteam vizita decât ocazional. În acea seară am sunat-o să o invit la cină în oraș și la un film.

– Ce s-a întâmplat? Ești bine? a întrebat ea. Mama mea este tipul de femeie care suspectează mereu o veste proastă atunci când o suni seara târziu sau o inviți pe neașteptate undeva.

– M-am gândit că ar fi bine să petrecem ceva timp împreună, i-am răspuns. Doar noi doi.

Mama se gândi un moment, după care spuse:

– Mi-ar face mare plăcere.

Vinerea aceea, după serviciu, m-am dus cu mașina după ea. Aveam puțin emoții. Când am ajuns la ea acasă am observat că și ea era puțin agitată. Mă aștepta la ușă cu haina pe ea. Își ondulase părul și se îmbrăcase cu rochia pe care o purtase la ultima aniversare a căsătoriei ei. Zâmbea și fața îi strălucea asemenea unui inger.

– Le-am spus prietenilor că voi ieși în oraș cu fiul meu și toți au fost impresionați, îmi spuse ea, urcându-se în mașină. De-abia așteaptă să le spun cum a fost.

Am mers la un restaurant. Nu era elegant, însă era drăguț și primitiv. Mama mă luă de

braț, de parcă ar fi fost soția președintelui. Ne-am așezat, după care a trebuit să-i citesc meniul, deoarece ea nu poate citi decât scrisul mare.

Când eram cam pe la jumătate cu aperitivul, ridicându-mi ochii, o văd pe mama cum mă privește intens. Pe buze i se putea citi un zâmbet nostalgic.

– Când erai mic, eu îți citeam meniul, spuse ea.

– Atunci e timpul să te relaxezi și să mă lași pe mine să mă revanșez, i-am răspuns.

În timpul cinei am avut o conversație plăcută, povestindu-ne unul altuia ce am mai făcut în ultima vreme.

Am vorbit atât de mult încât am pierdut filmul. Când, mai târziu, am ajuns la ea acasă, mi-a spus:

– Mai ies cu tine cu condiția să mă lași pe mine să te invit următoarea dată. Am căzut de acord.

– Cum a fost? m-a întrebat soția când am ajuns acasă.

– Foarte plăcut. Cu mult mai plăcut decât îmi imaginasem, i-am răspuns.

Câteva zile mai târziu mama a murit în urma unui puternic atac de cord. S-a întâmplat așa de repede încât nu am avut posibilitatea să fac ceva pentru ea.

Însă nu după mult timp am primit un plic cu copia unei chitanțe de la restaurantul la care cinasem cu mama și un bilet care spunea: „Am plătit în avans această rezervare. Am fost mai mult ca sigură că nu voi putea fi acolo, totuși, am plătit pentru două persoane – pentru tine și soția ta. Nu vei realiza niciodată cât de mult a însemnat pentru mine acea seară. Te iubesc.”

Atunci mi-am dat seama cât de important este să spunem celor dragi că îi iubim și să petrecem timp cu ei, ceea ce merită cu siguranță.

UN ÎNCEPUT BUN

DE KEITH PHILLIPS

Clark și Mary erau îndrăgostiți. Clark a cerut-o pe Mary de nevastă iar ea a acceptat. Însă nu era chiar așa de simplu. Clark știa că, pentru o căsnicie fericită și armonioasă, trebuia să câștige consimțământul părinților lui Mary, Clarence și Goldie – în special a lui Goldie. Auzise cum sunt uneori soarele! ... Puțin mai dificile! Așadar, și-a luat inima în dinți, cu speranța că totul va merge bine.

– Îți dai seama, nu-i așa, căsnicia trebuie să fie 50-50? l-a încercat Goldie pe Clark.

– Nu și a noastră, a răspuns Clark fără ezitare. A noastră va fi 60-60!

Și așa a fost!

Aceasta este povestea adevărată a unui cămin fericit – un cămin din care, după câțiva ani, am fost norocos să fac parte. Este o poveste simplă, dar cuprinde un adevăr important: Căsniciile reușite și căminele fericite (sau, de altfel, orice relație inter-umană reușită) sunt clădite pe fapte mici de dragoste altruistă – când fiecare persoană dă cele 10% în plus fără să țină socoteala. Nu-ți place când oamenii se poartă așa cu tine?

Însă, de unde obțineți (tu și cei dragi ție) o astfel de dragoste care să vă ajute să treceți urcușurile și coborâșurile vieții, testele și dezamăgirile cu care vă veți confrunța? De la sursa tuturor lucrurilor bune, Dumnezeu Însuși! Poți s-o ai dacă o ceri: „Orice ni se dă bun și orice dar desăvârșit este de sus, pogorându-se de la Tatăl luminilor, care ne dă toate lucrurile din belșug ca să ne bucurăm de ele”.¹

KEITH PHILLIPS A FOST EDITORUL ȘEF AL REVISTEI ACTIVATED TIMP DE 14 ANI, DIN 1999 PÂNĂ ÎN 2013. ACUM EL ȘI SOȚIA LUI, CARYN, LUCREAZĂ CU PERSOANE FĂRĂ ADĂPOST ÎN SUA.

1. Iacov 1:17; 1 Timotei 6:17

RĂSPUNSURI LA ÎNTREBĂRILE TALE

REAPRINDE MAGIA

Î: Sunt căsătorit cu soția mea de 11 ani și, deși încă ne iubim, relația noastră s-a răcit. Cum putem înflăcări din nou căsnicia noastră?

R: Când, cu sclipiri fermecate în ochi, cuplurile își fac jurăminte de „la bine și la greu”, nu-și imaginează decât că viața va deveni din ce în ce mai bună. Proaspeții părinți privesc o dată adânc și lung în ochii bebelușului lor și fac jurăminte că nu-l vor răni sau dezamăgi niciodată pe acel copil. Copiii își promit între ei să rămână prieteni pentru totdeauna. Doctori, asistente, profesori, asistenți sociali, voluntari și alții ca ei, își dedică viețile pentru a-i ajuta pe alții. Dragostea este cea care încheagă familii, prietenii și orice lucru bun, care inspiră astfel de angajamente.

Atunci, de ce partenerii de viață se ceartă? De ce părinții sunt cicălitori, subapreciază și își pierd răbdarea? De ce prietenii o iau pe căi diferite? De ce se spulberă dorința de a se sprijini unul pe altul în mod altruist?

Cu timpul ne obișnuim atât de mult cu cei apropiați nouă încât nu-i mai prețuim la adevărata lor

valoare și nu-i tratăm așa cum ar trebui. Frecușurile de zi cu zi își spun cuvântul, încât noutatea sclipitoare a unei relații odinioară mult prețuite începe să se șteargă. În intimitate, toate metehnele și ridurile încep să se vadă. Rutinele devin supărătoare. Bindecuvântările noastre, odinioară de neprețuit, încep să se transforme în poveri.

Când ți se întâmplă așa ceva, atunci este momentul să schimbi direcția în care merg lucrurile. Va

trebui să depui un efort consistent și probabil nu va fi ușor, mai ales dacă problema persistă de mult timp, dar se poate. Mai întâi reamintește-ți toate lucrurile care te-au atras la început la cealaltă persoană. Concentrează-te asupra calităților bune și pozitive. Apoi pune-te în poziția *celuilalt* și întreabă-te *Oare ce l-a atras la început pe celălalt la mine?* Cel mai rapid și mai sigur mod de a readuce strălucirea unei relații este să-ți amintești ce a creat acea relație de dragoste la început. Grăbește-te să redevii persoana de la început, apreciază calitățile bune ale partenerului tău și, aproape sigur, celălalt îți va urma exemplul.

Și ține minte că Dumnezeu este specialist în începuturi noi. Biblia ne spune: „Dacă este ceva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi”¹. Aceasta este o promisiune legată de mântuire dar și de viața de zi cu zi. Dumnezeu va revitaliza și reînnoi orice relație, dacă-I cerem să înceapă cu inima și cu viața noastră.

1. 2 Corinteni 5:17

Se povestește despre doi frați care s-au înrolat în armată în timpul Primului Război Mondial și au fost repartizați în aceeași unitate. Curând au fost trimiși în tranșeele de pe linia frontului. În tactica tranșeeleor, din Primul Război Mondial, fiecare parte își săpa o rețea de tranșee de-a lungul liniei sale de front, după care aștepta. Din când în când una din părți pornea atacul asupra celeilalte, încercând să rupă liniile inamicului. Într-un asemenea atac fratele mai mic a fost rănit mortal pe teritoriul nimănu – cea bucată de teren, foarte expusă și periculoasă, dintre cele două forțe vrăjmașe.

Fratele mai mare, în siguranță în tranșee, a văzut ce s-a întâmplat și a știut instinctiv ce avea de făcut. S-a dus prin tranșee, printre ceilalți soldați, la comandantul lui. „Mă duc să-mi iau fratele!” a strigat el, să fie auzit peste larma

bătăliei.

„Este imposibil!” i-a răspuns comandantul și l-a tras în jos. „Vei fi ucis în clipa în care îți vei scoate capul din tranșee!”

Însă fratele cel mare s-a smuls din înțelestarea ofițerului, s-a cățarat afară din tranșee și s-a avântat în căutarea fratelui, prin focul nimicitor al inamicului.

Când a ajuns la el, tot ce a mai putut spune fratele mai mic a fost „Știam că ai să vii!” Fratele cel mare era și el grav rănit. Cu greu și-a tras fratele până la linia lor de front unde au căzut în tranșee, amândoi pe moarte.

„De ce ai făcut asta?” l-a luat la întrebări comandantul. „Ți-am spus că este sinucidere curată!”

„Trebuia,” a răspuns fratele mai mare cu un ultim zâmbet pe față. „Se aștepta s-o fac. Nu l-aș fi putut dezamăgi.”

Nu este mai mare dragoste decât să-și dea cineva viața pentru prietenii săi. – *Iisus, Ioan 15:13*

Când cineva l-a întrebat pe Iisus care este cea mai mare poruncă dată de Dumnezeu, El a răspuns: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeu tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău. Aceasta este cea dintâi și cea mai mare poruncă. Iar a doua, asemenea ei, este: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.”¹

Din punctul lui Dumnezeu de vedere, dragostea este cea mai mare virtute. Dragostea este lucrul cel mai important. Dumnezeu nu ne cere să fim perfecți; El nu ne cere să nu mai greșim niciodată; El nu ne cere să facem lucruri mărețe, de care să audă întreaga lume. Tot ce ne cere este să iubim. – *Shannon Shaylor*

1. Matei 22:37-39

1 CORINTENI 13

PENTRU ZIUA DE AZI

Isus ne-a dat cheia fericirii și armoniei atunci când ne-a spus: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși”¹. Ce înseamnă, mai exact, practic, în viața de zi cu zi, lucrul acesta? Una dintre cele mai bune explicații date vreodată o găsim în „capitolul dragostei” din Biblie, 1 Corinteni 13. Vremurile și termenii s-au schimbat, însă principiile de bază sunt la fel de adevărate și astăzi. Iată o versiune a capitolului 1 Corinteni 13 parafrazată pentru ziua de azi.

1. Deși pot vorbi cinci limbi străine și pot purta discuții inteligente pe multe subiecte, dacă nu am destulă dragoste încât să nu-i bârfesc sau să nu-i înjosesc pe alții, nu numai că fac mult zgomot inutil, dar sunt de-a dreptul distructiv.

2. Și, deși citesc Biblia în mod regulat și știu unele părți chiar pe dinafară, deși mă rog în fiecare zi, am multă credință și multe daruri spirituale, dacă nu am destulă dragoste ca să renunț din când în când la dorințele mele spre binele celorlalți, atunci toată „spiritualitatea” mea se rezumă la nimic.

3. Și, deși lucrez din greu și am două servicii pentru a-mi întreține familia, pe lângă care fac donații pentru activități caritabile și mă ofer voluntar în toate proiectele comunitare, dacă nu arăt dragoste și bunătate celor cu care locuiesc și lucrez, toată munca și sudoarea mea sunt lipsite de valoare.

4. Dragostea a avut o zi lungă și grea la serviciu și totuși nu se enervează și nu-și pierde răbdarea. Dragostea se bucură atunci când celălalt beneficiază de toate pauzele. Dragostea nu ține neapărat să conducă mașina cea mai modernă, să locuiască în casa cea mai mare sau să aibă cele mai noi accesorii. Dragostea nu vrea neapărat să fie „șeful” sau să aibă ultimul cuvânt.

5. Dragostea nu este obraznică sau lipsită de milă, nu este egoistă, nu se plânge, nu aruncă vina asupra celuilalt și nu pune presiune pe ceilalți pentru a-și atinge scopul. Dragostea este prea preocupată cu nevoile celorlalți ca să-și mai facă griji și despre ea însăși. Dragostea nu se tulbură atunci când lucrurile nu merg cum ar dori ea. Dragostea alege să creadă mai întâi în tot ceea ce este bun despre oameni și este rezervată să creadă restul.

6. Dragostea urăște bârfa și dorește să vorbească numai despre calitățile și lucrurile bune făcute de alții. Dragostea caută neobosită adevărul și respinge falsurile – chiar dacă acestea ar părea confortabile.

1. Matei 22:39

PUTEREA DRAGOSTEI

Nu există dificultate pe care suficientă dragoste să nu o poată cuceri, nu există boală pe care suficientă dragoste să nu o poată vindeca. Nu există ușă pe care suficientă dragoste să nu o poată deschide, nici prăpastie pe care suficientă dragoste să nu o poată trece. Nu există zid pe care suficientă dragoste să nu îl poată dărâma, nici păcat pe care suficientă dragoste să nu îl poată ierta. Indiferent cât de înrădăcinată este problema, cât de fără de speranță este situația, cât de încurcate stau lucrurile, sau cât de mare este greșeala, suficientă dragoste le va înlătura pe toate. – Emmet Fox (1886-1951)

ÎNTÂLNEȘTE OMUL

Dacă nu l-ai întâlnit încă pe Omul Iubirii, cel care are puterea de a ierta trecutul, de a transforma prezentul, de a lumina viitorul și de a dăruia fericire cerească eternă, o poți face chiar acum rugându-te cu sinceritate următoarea rugăciune:

Dragă Iisus, Îți mulțumesc că ai murit pentru mine ca eu să cunosc iubirea adevărată și să am viața veșnică. Iartă-mă, Te rog, pentru toate lucrurile rele și neiubitoare pe care le-am făcut. Vino, Te rog, în inima mea, dă-mi darul Tău al vieții veșnice și ajută-mă să cunosc iubirea și pacea Ta. Îți mulțumesc că m-ai ascultat, că mi-ai răspuns la această rugăciune și că ai promis să fii cu mine de acum și pentru totdeauna. Amin.

7. Dragostea este dispusă să acorde beneficiul îndoielii și caută calitățile bune ale oamenilor. Dragostea vrea ca ceilalți să-și atingă potențialul maxim și îi ajută pe cât poate pentru aceasta. Dragostea nu-și pierde niciodată răbdarea, nici chiar cu cei care sunt mai înceți în a se implica sau la a termina ceea ce au de făcut. Dragostea nu se uită la ceas atunci când alții vorbesc.

8. Dragostea nu dă greș niciodată. Eu pot face greșeli față de alții și alții pot greși față de mine. Toți putem greși, putem fi nechibzuți și confuzi câteodată. Cuvintele și faptele noastre de multe ori nu sunt pe măsură, iar ideile noastre ingenioase nu se concretizează după cum ne-am dori sau ne-am aștepta noi.

9. Suntem slabi, supuși greșelii și deseori proști, iar modul nostru de a percepe lumea în care trăim, să nici nu menționăm despre Lumea care va urma, este, în cazul cel mai fericit, numai parțial.

10. Dar când îl vom vedea pe Dumnezeu totul va prinde sens.

11. Suntem doar niște copii atunci când vine vorba despre cum punem în practică adevărata dragoste, dar Dumnezeu ne poate ajuta să ne maturizăm.

12. Fără El nu avem nicio idee despre dragoste și ceea ce contează cel mai mult în viață, dar când vom locui în Împărăția Sa Îl vom cunoaște și Îl vom înțelege pe Dumnezeu și planul Său mult mai bine.

13. Credința în Dumnezeu și speranța bazată pe promisiunile din Cuvântul Său sunt virtuți importante de cultivat – însă mai important este să ai dragoste!

AȘA ESTE DRAGOSTEA

SUBIECTE DE MEDITAȚIE

Dragostea adevărată nu curge niciodată lin. – *William Shakespeare (1564-1616)*

Dragostea este tot ce se spune că este. Pentru dragoste merită să te lupți, merită să fii curajos și să riști totul. – *Erica Jong (n. 1942)*

Dragostea este iertare la nesfârșit, este acea privire blândă care a devenit un obicei. – *Peter Ustinov (1921-2004)*

Nu ajungi să iubești doar dacă îți găsești persoana perfectă, ci dacă privești acea persoană imperfectă și o vezi perfectă. – *Sam Keen (n. 1931)*

Dragostea la prima vedere este ușor de înțeles; însă adevăratul miracol este atunci când doi oameni continuă să se privească așa o viață întreagă. – *Amy Bloom (n. 1953)*

Toate lucrurile bune în viață vin la pachet împreună cu un risc. Deschizi pachetul, îți asumi riscul

și în aceeași măsură și bucuria. Așa este să fii părinte. Așa este să te căsătorești. Așa este prietenia. Ca să te bucuri din plin de viață te expui unei prăpăstii fără fund de vulnerabilitate. – *Kristin Armstrong (n. 1973)*

Dragostea este precum o plantă specială. Nu poți să o primești și apoi să o lași în dulap, gândind că se va îngriji singură de sine. Trebuie să o uzi cu regularitate. Trebuie să te ocupi de ea și să o îngrijești. – *John Lennon (1940-1980)*

Noi avem impresia greșită că, dacă partenerul nostru ne iubește atunci va reacționa și se va comporta într-un anumit fel – așa cum reacționăm și ne comportăm noi atunci când iubim pe cineva. – *John Gray (n. 1951)*

Iubirea nu este oarbă, ci iubirea de sine este cea oarbă. – *Voltaire (1694-1778)*

Orice tip de relație inter-umană

este precum nisipul pe care îl ții în mână. Ținut liber, cu palma deschisă, nisipul rămâne la locul lui. Însă cum închizi pumnul și îl strângi tare, nisipul ți se scurge printre degete. Poate că îți mai rămâne ceva, însă în mare parte se pierde. Relațiile între oameni sunt la fel. Dacă relația este liberă, acordând respect și libertate celorlalte persoane, atunci va rămâne intactă. Dar dacă strângi prea tare, dacă ești prea posesiv, atunci relația ți se va scurge printre degete și o vei pierde. — *Kaleel Jamison (1931-1985)*

Înveți să vorbești vorbind, să studiezi studiind, să alergi alergând, să lucrezi lucrând; tot așa înveți să iubești iubind. Toți cei care cred că pot să învețe altfel se păcălesc singuri. – *Saint Francis de Sales (1567-1622)*

Dragostea este precum cubul rubik: poți să faci nenumărate mișcări greșite, însă când ai reușit să-l rezolvi atunci arată perfect din toate unghiurile. – *Brian Cramer*

PUR ȘI SIMPLU DRAGOSTE

În fiecare an, în perioada Crăciunului, soțul meu trebuie să-mi suporte tradiția de a viziona filmul *Love, Actually* (*Pur și simplu dragoste*).¹ Filmul țese laolaltă mai multe povești de viață într-o manieră total previzibilă și siropoasă. Însă de fiecare dată când îl vizionez sunt impresionată de o anumită parte a poveștii. Am încercat să-l captez și pe soțul meu dar el a rămas neclintit! Mă întristează puțin, dar nu înțeleg cum unii nu pot fi impresionați de această manifestare de iubire, tandrețe și căldură.

Probabil partea mea preferată la acest film este felul cum prezintă diferitele tipuri de iubire: iubirea de familie, iubirea îndoliată, iubirea romantică, iubirea altruistă, iubirea sacrificială, iubirea de prietenie, iubirea nouă și iubirea veche. Arată

felul cum suntem interconectați prin experiențele noastre și cum suntem înconjurați de iubire, dacă suntem dispuși să o acceptăm.

Una din replicile mele preferate este introducerea, când se aude o voce spunând: „Mă se pare că iubirea este peste tot. De obicei nu este deosebită sau așa de importantă încât să ajungă la știri, însă este mereu aici – tați și fii, mame și fiice, soți și soții, iubiți, prieteni vechi.” Uneori îți ia un timp până o observi, pentru că viața este ocupată sau uneori pare urâtă.

E mai ușor să-ți împietrești inima și să gândești că umanitatea în ansamblu este dură și crudă. Dar nu este adevărat. Dragostea, sub forma bunătații, prieteniei, compasiunii, afecțiunii, slujirii și sacrificiului, este peste tot în jurul nostru. Se scurge printre crăpăturile indiferenței, ale urii, singurătății, prejudiciului și durerii și ne leagă

între noi.

Biblia spune: „Oricine iubește este născut din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu.”² Capacitatea noastră de a iubi este amprenta lui Dumnezeu pe inima fiecăruia dintre noi, chiar și a celor care nu consideră că Îl urmează pe Iisus. Toate modalitățile prin care oamenii sunt capabili să iubească sunt manifestări ale Creatorului nostru. În multe feluri, cred că răspunsul nostru la iubire este un răspuns față de Dumnezeu.

Poate ție nu îți plac filmele siropoase, dar sper să-ți iei un minut să observi iubirea din jurul tău și sper să te faci și pe tine fericit.

MARIE ALVERO A FOST MISIONARĂ ÎN AFRICA ȘI MEXIC. ÎN PREZENT EA TRĂIEȘTE FERICITĂ ȘI ACTIVĂ CU SOȚUL ȘI COPIII EI ÎN TEXAS, SUA.

1. Richard Curtis, Universal Pictures, 2003
2. 1 Ioan 4:7

TATĂL MEU M-A TRIMIS

Tot așa cum M-a trimis Tatăl Meu pe Mine, așa te trimit și Eu pe tine. Te trimit într-o lume rănită și pierdută, îndurerată și suferindă, frântă și singuratică, în nevoie și disperare, ca să dai acestei lumi pierdute și singuratice ceea ce ți-am dat Eu ție. Să dăruiești fără restricții iubirea, compasiunea și înțelegerea Mea celor care au nevoie disperată de ele.

Oriunde te afli și oricare ar fi situația ta, există oameni în jurul tău care au nevoie de iubirea Mea. Eu doresc să le dau atât viața veșnică cât și o viață mai abundentă aici și acum – iubire, pace, înțelegere și împlinire. Doresc să le transform viețile atât pe pământ cât și în lumea de apoi.

Cuvintele tale de prietenie și de compasiune demonstrează iubirea și grija Mea pentru ei, faptul că doresc să le fiu prieten pentru totdeauna. Pentru cei care au puțini prieteni de încredere, simpatia și înțelegerea ta le atinge inima. Pacea și încrederea ta și certitudinea speranței în mijlocul furtunilor vieții sunt lucruri după care ei tânjesc. Iubirea adevărată pe care o văd în tine le dă acel sentiment plăcut de căldură, ca atunci când stai în fața focului într-o noapte friguroasă de iarnă.

Oricine influențează pe alții, iar când influențezi o persoană în bine, atunci acea persoană influențează la rândul ei pe alții în bine și efectul iubirii Mele se propagă în continuare.